

Nedávno jsem se zamýšlela nad tím, kdy jsem na nohu poprvé obula barefoot. Bylo to asi před devíti lety, když jsem si koupila jeden z prvních leguano modelů, který přicestoval do Česka. Ponožkové baleríny tehdy vzbudily rozporuplné reakce. Občas se mě lidé zeptali, proč chodím jen v ponožkách a nevěřícně kroutili hlavou, co to ti Němci zase vymysleli. Na lekcích jógy jsem pak naopak sklízela obdiv. Byla to pro mě velká změna. Celé dětství a dospívání jsem trávila v botách, které jsem většinou dědila po svojí sestře. Samozřejmě pak rodiče řešili moje vtáčeující se špičky a špatné návyky chůze.

Později, když už jsem si mohla sama vybírat, nosila jsem boty, ke kterým jsem si zároveň kupovala balíček náplastí. Preventivně. Nové boty totiž procházely zdoluhavým procesem. Napřed jsem obula dvě tlusté ponožky, aby se boty roztáhly a změkčily. Následovala jen jedna tlustá ponožka a když už se to dalo vydržet, oblepila jsem všechna riziková místa na chodidlech náplastmi a vyrazila do víru maloměsta. Nenapadlo mě, že otlaky a puchýře mohou být tím, že mi boty prostě jen nesedí. No dobře, když jsem si za první peníze, které jsem vydělávala celé prázdniny na letním koupališti, koupila úzké tenisky s hvězdami na bocích, tak jsem věděla, že to bude bolet. V mojí vysněné barvě totiž měli jen poslední pár o velikost menší, než jsem potřebovala. Ale moje patnáctileté já se řídilo heslem, že pro krásu se musí trpět, a tak jsem trpěla. A ne, nebylo to lepší ani když jsem si o rok později koupila ty samé už v mojí reálně velikosti. Trvalo to pár dalších let a moje nohy konečně začaly svobodně existovat, když jsem si poprvé obula svoje první leguano. Nemusela jsem shánět náplasti, nic mě nebolelo, netlačilo, začala jsem chodit tak nějak víc vědomě a procházky přestávaly být za trest.

Po narození mojí první dcery mi bylo jasné, že i pro ni chci to nejlepší. Už předtím, než udělala svůj první krok, jsem začala pátrat v barefoot skupinách na facebooku, což mi otevřelo pohled do úplně nového světa. Zjistila jsem, že existuje třeba něco jako nadměrek. Že nártý se dělí podle toho, jak jsou nízké a vysoké, že prsty mohou mít různý tvar a šířku. A že to všechno je třeba vzít v potaz při výběru bot. Za nás se přece přišlo do obuvi, řeklo se, co nosíme běžně za číslo bot a s takovým číslem jsme také odcházeli. A když říkám za nás, nemyslím třetihory. V podstatě pár let zpátky. Barefoot je tedy poměrně novým trendem, za to s velkou budoucností.

Dceři sedly leguanito skvěle, stejně jako mě jejich dospělácká verze. Zůstala jsem tedy věrná svojí srdcové značce. Jak dcerce rostla noha, zjistila jsem, že kupovat stále nové velikosti se začalo stávat finančně náročné. Objevila jsem kouzlo dědění barefoot obuvi a nakupování bot bazarových. Moje nákupy již nošených leguanit byly ve většině případů velmi úspěšné. Vzhledem k tomu, že dětem vydrží boty pár měsíců, než nožka poskočí, nestihnou se poškodit tak, aby se nedaly používat déle. Podrážka leguano bot je totiž extrémně odolná a pokud v těchto botách nenecháte dítě denně řádit na odražděle, po vyprání vypadají jako nové. Leguanito jde skvěle dědit také proto, že se do nich neotisknou případné špatné návyky chůze dítěte, nebo alespoň ne tak moc jako do běžné konfekční obuvi. Vidím to teď u svojí druhé dcery, které leguanito sedí úplně stejně skvěle. Půjde tedy v mých stopách a bude dědit boty po svojí sestře. Narozdíl ode mě ale nebude mít zaděláno na zdravotní problémy vlivem špatné obuvi. Tyto moje osobní, dlouholeté zkušenosti nás s leguano týmem vedly k tomu, že by bylo dobré jít opakovanému použití leguanito trochu naproti. Nejen, že rodiče, které boty poskytnou dalšímu malému majiteli nebo koupí bazarové boty za dobrou cenu ušetří, ale také se my všichni budeme podílet na udržitelnosti, což nám, zvláště v dnešní době, která je zaměřena na fast fashion, dává smysl.

Osobně jsem velmi vděčná za tento pokrok. Za to, že můžu sobě i svým dětem dopřát možnost volby, nabídnout dokonalou alternativu a udělat něco pro naše zdraví. Barefoot jsou boty budoucnosti a já věřím, že už nikdy nebudeme muset preventivně lepit chodidla, když si koupíme nové boty!

Zdravím z Moravy a srdečně se vítám v týmu leguano!

Lásku a bosoboty všem

Martina

